

За този манастиръ И. Бакаловъ въ книгата си „Описание на Батошовската мъжка Св. обитель“ 1896 година подробно дава описание и за неговата история.

Църквата на манастиря е подновена презъ 1836 година. Почнато е на 21 май 1836 година и е свършено на 1 ноемврий същата година. Даскалъ Никола е далъ историята на манастиря въ „Кондиката“. Въ тази „Парусията“ се говори вече за „севлювската епархія“, за „севлювската кааза“, за севлиевския управител-началникъ „Айанъ Мехмедъ“. Вижда се какъвъ е билъ тогава севлиевскиятъ говоръ, кжде пада и се поставя ударението. Следъ точката на изречението съ каква буква и знакъ почва новото изречение и кога се употребява главната буква. Въ това изложение се говори, че още презъ 1809 година отецъ Исайя отъ Троянския манастиръ въ пустинята на батошовския манастиръ си направилъ само хижка за живѣние и че севлиевскитѣ първенци не се съгласявали плоча и керемида да се турятъ поради забраната на турската властъ. Манастирчето се подновява въ времето на Търновския владика Иларионъ, който за това е далъ съгласието и опжтането си. За тая целъ „любороднитѣ предстоятели“ отъ Севлиево сж подали до айянина въ Севлиево прошение, за да разреши и издаде „илиямъ“ властѣта за възобновяване на църквата, което е дадено. „Честнитѣ севлювски граждани“ избрали за ръководителъ на постройката презъ 1836 година „отца Киръ Хаджи Макарія“ отъ Троянския манастиръ, когото облича съ пълна властъ Търновскиятъ митрополитъ. Както се вижда манастирътъ е възстановенъ много бързо — за 6 месеца отъ „христоблюбителите севл. граждани“, но за това сж направили „тежки издивения“ и имената имъ сж записани въ „Парусията“. По този начинъ севлиевци, следъ като презъ 1834 година възстановили въ гр. Севлиево старата църква „Св. Пр. Илия“, възстановяватъ „пречудниъ храмъ и обитель“ и такъвъ „прекрасенъ манастиръ съ три крилни килии“ какъвто „не е ималъ въ цѣлата Дунавска областъ“. Въ изложението се поминува за чумата „Тлетворнѣй вѣтъръ“ презъ 1831 година, когато се появила идеята на бѣгащитѣ отъ нея севлиевци да възстановятъ манастиря.

Отъ подновяването на манастиря 1836 година три пжти му е правена ревизия. I Ревизия презъ 1859 година. Преглеждани сж смѣткитѣ на икумена Хаджи Харитонъ за време отъ 1855 — 1859 години. Търновскиятъ владика Григорий пратилъ прочутия Архидиаконъ Хрисантъ — и двамата гърци, който да направи провѣрка на манастирскитѣ смѣтки за 4 години заедно съ севлиевскитѣ първенци: Миню Радковъ, Хаджи Хинко Петювъ, Иванъ Тотювъ Манюлу, Колю Тодоровъ, Линчо Ивановъ, Маринъ Николовъ Хаджи и учителя Николай